1919-08-29

Ophavsmand/nøgleperson

Johannes Steenstrup

Type:
Erindring

Sprog:
Dansk

Tilblivelsessted:
København

Arkivplacering:
Det Kongelige Bibliotek. Johannes Steenstrups arkiv

Dokumentindhold

Mindetale ved Laura Jacobsens 100 års fødselsdag

Transskription

Ejendommeligt for Familierne paa Carlsberg, denne Sans for Traditioner, denne Glæde ved at vide, at de fortsætte, denne Styrke, der ligger i Mindet, denne Forstand paa at knytte Steder til Steder gennem Tidens Baand. Saadan slap jo Carlsberg aldrig det beskedne Hus [rettet til] den beskedne Gaard i Brolæggerstræde af sin Haand, saaledes gaar Tanken nu i dag fra Kbhvn og Valby til Thy og Thisted. Vi ved alle hvordan Datoer erindredes som Mindedage derude som intet andet Sted. Kom herud i morgen skrev Fru J. engang til min Søster, det er min Forlovelsesdag, hvor huskede Carl J. ikke mindedage, og af denne Følelse er jo ogsaa den venlige Indbydelse til i aften.

Og ser vi da hen til de Vuggegaver, som blev den lille Laura Holst tildelt i dag for hundred Aar

Siden, da vil jeg først nævne Skønhed. Det maa sikkert have været skønne Forældre Søskende [tilføjet med blyant], naar vi ved hvad der gik i Arv, naar vi tænker paa den Morgenfriskhed i Farve [?], disse Roser paa Kinden og Øinenes Forglemmigejer, som udmærkede T. Laura. Og det staar for mig som Fru J. næsten blev skønnere med Aarene, naar jeg dømmer efter Fotografierne af hende for en ca. 70 Aar tilbage, og hvor elskede ikke ogsaa Carl J. denne Skønhed hos hans Moder.

Og Sundhed – ja Fru J. har det udrettet det som ingen af os andre har gjort at naa til en Alder som kun manglede 8 Aar i de 100. Men - som min Fader engang skrev til min Søster – desto værre har jo T. Laura faaet noget af den Steenstrupske Nervøsitet i Arv. Vi ved at hun havde meget at kæmpe med, hun skrev

Engang til min Søster: Du maa endelig benytte denne Billet til Opgørelsen af Macbeth, jeg plejer aldrig at faa Søvn i mine Øjne, jeg har været sammen med de Djævle. Her var meget at oprette ved Badereise og ved Lægers Hjælp. [i margin tilføjet] 18/2 99

Og nu Styrke. Ja vi kan jo maale den ved Sammenligning med to stærke Mænd. Men Kapt. J. eller Carl havde den Taalmodets Styrke

som hun, den Kraft til at tie med hvad der gjorde En ondt, den Evne til at resignere og Udholdenhed i at haabe og vente.

Men dette stod jo atter i Forbindelse med hendes store Gudhengivenhed, hendes inderlige Forhold til den gode Gud, et Forhold, som hendes Ægtefælle, hvor meget end hans Tanker gik i andre

4

Retninger, aldrig vilde have ønsket at undvære hos hans Hustru. Og dette stod atter i Forbindelse med en kostbar Vuggegave dette rige Hjerte, som omfattede de nærmeste med Ild, og alle Venner med Varme, men saa blev dog nok deraf til at meddele til Fremmede, til at kunne række en Hjælp og til at kunne trøste.

Nær i Slægt med dette Hjerte var den Humor, som prægede hende, det poliske Blik i Øjet, de ofte saa træffende Paafund, hvormed hun krydrede sine smaa Billetter.

Vi skal jo alle bedømmes efter hvordan vi opfylder vor kald i Livet, men vi skal ogsaa bedømmes efter, hvor vanskeligt det Kald var, som vi havde at varetage.

Og naar vi husker,

Hvor ringe Krav om boglig Dannelse der dengang stilledes til en Købmandsdatter i en Provinsby, og saa tænker paa at denne unge Pige forlovedes med en Københavner, som havde faaet den allerbedste borgerlige Opdragelse og Uddannelse, giftedes med en Mand, der i Virkeligheden var Videnskabsmand foruden den store Fabrikant og med de videstgaaende Interesser, maa vi saa ikke beundre den Stræben hun udfoldede for at følge med paa mangfoldige af de Omraader, hvoraf hun saa sin Mand og sin Søn saa optagne. Engang for lang Tid tilbage nævnede en Mand fra Landet i et

6

Brev til mig en Yttring af Fru J. angaaende al den Kunst hvoraf hendes Hus var fyldt "al Hyggelighed forsvinder, min Pige!" Nu har det jo aldrig været Fru Js Mening med disse Ord at udtale noget Fjendskab til Kunsten, men det er jo fuldstændig rigtigt, at der kunde ligge en Fare i det pompøse, alt for stilfulde, det er sandt, at man vel nok kan sige, at

for en tre, fire, fem Personer til daglig var det en stor Spisesaal. Men hvor var der ikke hyggeligt, samtidig med Skønheden i Fru J's Dagligstue med Udsigt til den skønne Have og det deilige Drivhus, med det smukke Bord i Midten og den fortrolige Sofakrog, hvor var ikke

7

Kaptainens Stue hyggelig ved sin Skønhed og dog fristende til Arbejdet, hvor skønne og hyggelige var ikke de tilbagevendende Søndagssammenkomster eller de store Fester. Der var glade Mennesker som samledes her ikke i Verden hvor man keder sig, og saa naar Carlsbergs Gæringskældre var berømte for deres rene Luft som paa Alperne, hvor var da ikke Luften fyldt af Renhed i denne Bolig. Det var ikke Bysladder og Tant, ikke Modeluner og tilfældige Kæpheste, der forfulgtes, her var Højfjeldsluft og de største Opgaver, de skønne Idealer var Talens Genstand, og fra disse Stuer bredtes Luften ud i deres Hjem, som var Gæster paa Carlsberg. Og saa endnu Et – i denne Sommer er det 25 Aar Siden, at vi forfærdedes

8

Ved den haarde Sygdom, som ramte Ottilia i Strasbourg, og da saa Gudske Lov! alt omsider tog en god Vending, udbrød mange: Ja, men de har levet over Evne! Nu maa der føres et andet Liv, og de kan ikke i den Grad færdes i Selskabsliv, i offentlige Anliggenders Kald, herhjemme og i Udlandet. Men Laura har aldrig levet over Evne, hun forstod hvad hun kunde udrette eller naa, og derfor var der, hvor ivrig og ilter hun end i enkelte Henseender [var], kun en Ro og Hvile af Hjemmet. Ingen af os vilde kunne tænke os en Husfrue paa Carlsberg i anden Skikkelse og Fremtræden end Fru Laura. Jeg husker hende godt den Aprildag 1867, da Luerne tilintetgjorde det, som

9

var deres Stolthed, deres Bedrifter, deres Bestræbelsers Resultat, og da hun tog med en Romerindes Stolthed denne Ulykke, og hørte idelig Beundring derfor. Og gælder det Vidnesbyrd om Fru Lauras Karakter hvad har jeg da ikke hørt udtale af saadanne Danekvinder som J. L. Heiberg og Nat. Zahle.

Men vi er jo ikke her for at vurdere, at bedømme, vi er her for at

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

bekende, for at høre vor egen Stemme sige et hjerteligt Tak for alt hvad Fru J. har været for alle os, for hvilke Livet paa Carlsberg har været en Del af vort Liv for et Venskab og en Kjærlighed, en Deltagelse, som var lige stor i Solskin som i Uveirsdage. I Disse Dage for 40 Aar

[siden]

Sad Fru J. sammen med min Søster paa en Bænk paa Valby Bakke, fuldt beskæftigede med Tanken om hvor Carl J. vel skulle lægge sin nye Bolig og næste Dag skrev Fru J. til min Søster, at nu var Carl kommen og sagt sin Beslutning om at han vilde bygge netop paa det Sted hvor de havde siddet. Og saaledes voxede et nyt Carlsberg frem i en anden Skikkelse, men hvor Skønhed og hygge ligeledes var sat til Maal, og et tredje Hjem, det gæstfri Hus, hvori vi nu sidde, har rejst sig med den samme Opgave.

Det er det fjerde Slægtled som nu deltager i denne

Mindefest for Carlsbergs første Frue, alle slynge vi en Taknemmelighedens Krans om det Billede hvori hun staar for os eller har hørt om af vore forældre, alle siger vi Tak for et velsignet Minde og haaber, at det maa gaa i Arv og æres til sene Tider.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Ejendommelyt for Familiebarne paa
Carlsberg, denne Sans for Traditionen,
denne Glæde ved at vide, at vi fort-
sætte, den Styrke, der ligger i Mindet,
denne Forstand paa at knytte
Steder til Steder gennem Tidens
Baand. Saadan slap jo Carlsberg
aldrig det den beskedne Hus i Broleggen-
stræde af sin Haand, saaledes
gaar Tanken nu idag fra Kbhn
og Valbg til Thy og Thisted. Vi vel
alle hvordan Datoer erindredes
som Mindedage derude som intet
andet steds. Kom herud imorgen
skrev Fm. J. en Gang til min Søster
det er men Forlovelsesdag, hvor
huskede Carl J. ikke Mindedage, og
af denne Følelse er jo ogsaa den
venlige Indbydelse til iaften.
Og ser vi da hen til de Vugg-
gaver, som blev den lille Laura
Holst tildelt idag for hundred Aar

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

engang til men Søster: Du maa
endelig benytte denne Billet til
Opførelsen af Macbeth, jeg plejer
aldrig at faa Sovn i nisse
Øyne, jeg har været sammen
med de Djævle. Her var meget
at oprette ved Badereise og
ved Lægers Hjælp.

Og nu Styrke! Ja vi kan jo maale
den ved Sammenligny med to
stærke Mænd. Men Kapt. J. Mer
Carl havde den Taalmodet Styrke
som hun, den Kraft til at tie
med hvad der gjorde En ondt,
den Evne til at resignere og
Udholdenhed i at haabe og
vente.

Men dette stod jo atte i Forbindelse
med hendes store Gudhengivenhed,
hendes inderlige Forhold til
den gode Gud, et Forhold, som
hendes Ægtefælle, hvor meget
end hans Tanker gik i andre

18/2 99

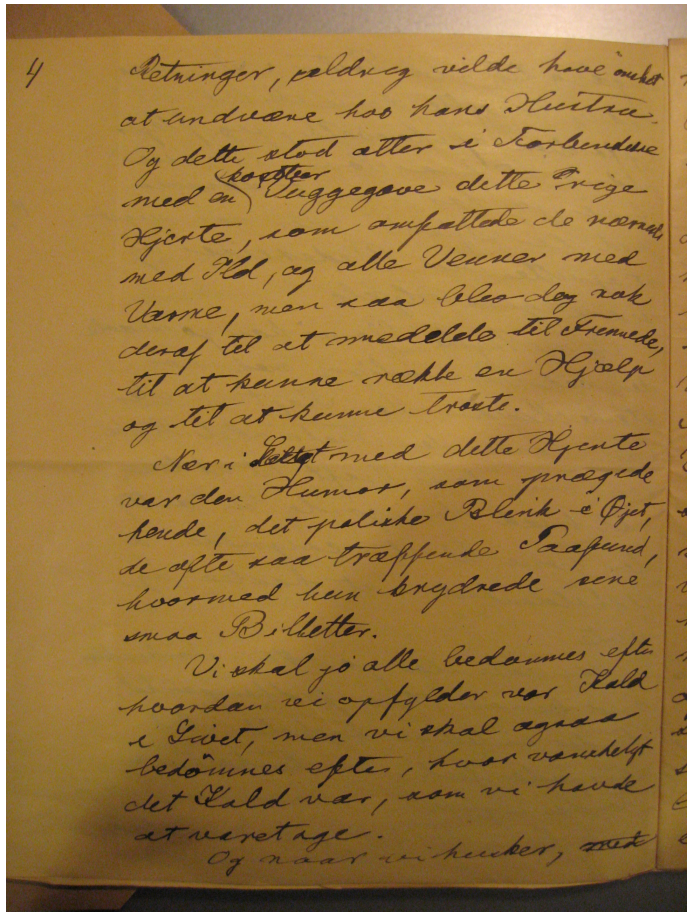

4

Retninger, aldrig vilde have onsket
at undvære hos hans Hustru.
Og dette stod atter i Forbindelse
med en kostbar Tuggegave dette Ørige
Hjerte, som omfattede de nærmeste
med Ild, og alle Venner med
Varme, men saa blev dog nok
deraf til at medelde til Fremede,
til at kunne række en Hjælp
og til at kunne troste.

Nær i Lettet med dette Hjerte
var den Humor, som prægede
hende, det polishe Blink i Øjet,
de ofte saa træffende Paafund,
hvormed hun krydrede sine
smaa Billetter.

Vi skal jo alle bedømmes efter
hvordan vi opfylder vor Kald
i Livet, men vi skal ogsaa
bedømmes efter, hvor vanskelyt
det Kald var, som vi havde
at varetage.

Og naar vi husker, ~~med~~

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

ved Tøi. Jeg er med mem Poets
fra en Bank paa Vallby
Hede i Julen Kobenhavnerpige
med Jerpen om hvor lad.
vel skulle lægge os ud
Bolig og navnlig til at nu
Fru Jørgensen kommer og hende
var Jørgensen Poets om at have
sagt den lygge velsyn fra
velle lygge [illegible] de hende
det det hun [illegible] varede
indlet. Og saaledes var
et sagt Carlsberg [illegible] en anden
Skikkelse, men hvor [illegible]
Pigge vigelsen var det
et Mand, og et Tredie Øjen,
det gentes det var, hvor vi
nu vilde det rejste vi
med den samme Orgasme.
Det er det Pigende Slagtalen
som nu Kulturen i Kunne

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Mindeforslag af Carlsbergs forøelse
alle ekspr. vil en Jubilæumsfeiring
Ørsted om det Bekkels
kun staar for os eller den kan
f. ~~eks~~ storslaaes, alle vigtige
Tal forøst udkrigset Mandels og
Kaulen, at det maa gaa i den
og over Tet ene eller.